

Mierzenie czasu

Doba słoneczna dzieli się na 24 godziny,

godzina – na 60 minut,

minuta – na 60 sekund,

1 sekunda (1 s) to zatem $\frac{1}{24 \cdot 60 \cdot 60} = \frac{1}{86\,400}$ część doby.

Jest ona podstawową jednostką czasu.

Doby słoneczne nie są jednakowe; ich długość po części zależy od pór roku.

Dobę słoneczną dzielono na 24 godziny już wiele tysięcy lat temu. W starożytnym Egipcie dzień od wschodu do zachodu słońca dzielił się na 12 godzin dnia, a noc od zachodu do wschodu słońca – na 12 godzin nocy. Godziny nie były jednakowe; latem godziny dnia były dłuższe od godzin nocy, a zimą – odwrotnie. W Europie ten system był w użyciu do XV w., kiedy – równoległe z wprowadzeniem zegarów mechanicznych – zaczęto się posługiwać systemem babilońskim, który dzielił dobę na 24 godziny jednakowej długości.

W XVI w. godzinę podzielono na 60 minut, a minutę – na 60 sekund. Zaczęto wtedy budować dostatecznie dokładne zegary mechaniczne.

W mierzeniu czasu przetrwał do dziś sumeryjski system dwunastkowo-sześciodziesiątkowy.